

En Taler udtalte i Kolding („Morgenbladet“s Referat) den 21de Juni: „Protest imod Provisoriet, imod Ministeriet, imod dem, der vil ødelægge Fædrelandet, imod det Kryb, der vil ødelægge alt det, der skal og bør have Vægt her i Landet — det siger det syblige Jylland i Dag ved Dem, ved en Forsamling, som Kolding aldrig har set Mage til. Denne Protest, sødt af ædel Harme ved den Krænkelse og Uret, der er vist os, bæres frem af et Folk, der veed, hvad det vil, og vil, hvad det veed. Dette Folk overvurderer ikke sine Kræfter ved at sige: Ta'r man vor Frihed væk, nu vel, saa tager vi den tilbage. Og i denne Egn voyer man at byde os Takkefest for Provisoriet (Med med Estrup!) ja mine Herrer, ned med Alt, der vil fordærve Friheden, Folkets og Landets Lykke.“

En anden Taler udtalte ifølge „Morgenbladet“ den 21de Juni i det nævnte Møde i Kolding: „Provisorierne ere naadige. De vil lade os beholde den Ket at fylde Statskassen, for at de kan give Pengene ud. Skal vi takke for den Ket? De i Ruinerne (Høire, der samtidig holdt Møde i Kolding Slotsruin) takker og drømmer tomme Drømme om fede Embeder, Statsraadstitler osv. Og Drømmene gaar i Opfyldelse, thi Dyden belønnes. Vi er flette, fordi vi mener, at vor Grundlov ikke er gammel nok til at sendes paa oldnordisk Museum. Herremændene ere villige til at sende den derhen. De vil gjerne indføre de gamle Tilstande, de vil nok sidde paa deres Borge og plyndre vore Rettigheder. (Med med Godseierfliken!) Ja, mine Herrer, ned med den.“

„Morgenbladet“ skrev den 28de Juni: „Thi Junckerne bære ikke Sværdet for-gjæves. Deres Retsfølelse er som Høverridderens, der laa i Baghold mod Veifarande, og vi har behandlet dem som Landets bedste Værn. Men de stiler efter at vænne os af med denne ilde belønnede Godhed, og de naar vel deres Maal. — — Der spørges bestandig høiere og stedse hyppigere: Skal vi taale dette? — — Hvor længe skal dette være, og hvor længe skal vi taale denne Terrorisme? Arrestationen af Talerstolens freidige Forsvarere i Holstebro, er det brutaleste Slag, de endnu har rettet imod Befolkningen. — — Men det skal ogsaa for enhver frisindet Mand i Landet være den stærkeste Opfordring, der endnu har lydt, om at staa Skulder ved Skulder, til Sværdet er slaaet af Junckerens Haand.“

En Taler udtalte i Frederiksbilde („Morgenbladet“ af 8de Juli efter Venstre-bladet „Sørø Amtstidende“): „Det er urigtigt, naar man kaldte Regjeringspartiet et Høireparti; et Labansparti skal det kaldes, et Lærighedsparti. Det, som de fortæller paa deres Møder, er Noget, som passer for Lømler i 12—14 Aars Alderen. Regjeringspartiet er et Lømmelparti, der gjør Nar af Folk ved at sætte sine Dyfogder op paa Talerstolen naar vi holder Møde — — —.“

En Taler udtalte i Middelfart den 17de Juli („Morgenbladet“s Referat): „Vi lader Herremændene beholde, hvad de har; men naar de som den rige Mand i Skriften, der havde Kvæg i Overflod, udstrækker Hænderne efter den Fattiges eneste Lam, siger vi: Det taaler vi ikke! Vi maa øve Tryk imod Tryk, stille os saa krigerisk som mulig i alle Forhold overfor dem, der bryder vor Forsatning, og vi vil ikke sætte sød Mælk for de Røtter, der vil undergrave vort Folkehús.“

Den 26de Juli var der Venstre- og Socialistmøde i Aarhus. Ifølge „Politiken“ og „Aarhus Amtstidende“s Referater anbefalede en Taler her „den lille Krig“ eller, som den ogsaa kunde kaldes, „den spredte Jægtning.“ Denne Kampmaade var der Brug for hver Dag, i Sognet, i Amtet, i Byen som paa Landet, og Taleren vilde tilføie: i Kirken.

En anden Taler udtalte ifølge „Politiken“ den 26de Juli 1885 ved det nævnte Møde i Aarhus: „Det Regimente, vi har for Tiden, er den velslædte Høbels, men før skal Junckerne springe for Klinge, før det danske Folk lader sig byde et Godseierregimente.“

En Taler skildrede paa et Møde i Næstved den 28de Juli 1885 Regjeringen som en „tyrannisk Bandit- og Høddelregjering“ og som „Landsforrædere“.